

بررسی مقایسه‌ای کیت‌های ایمنوکروماتوگرافی تشخیصی و آزمایش CBC در تشخیص و پیش‌آگهی بیماری اسهال پاروویروسی در سگ‌ها و همبستگی آن با شدت علائم بالینی

سیدفرزین سیدنژاد^{۱*}، سیدجاوید آل داود^۲، وحید فتحی‌پور^۳

۱_ دانشجوی دکتری عمومی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ۲_ گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ۳_ دستیار تخصصی کلینیکال

پاتولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: Farzin_seyednejad@yahoo.com

مقدمه و هدف: اسهال پاروویروسی سگ‌ها یکی از شایع‌ترین بیماری‌های ویروسی می‌باشد که بیشتر توله‌سگ‌های زیر ۲ ماه را درگیر می‌نماید. با توجه به اینکه تعداد مبتلایان و مرگ‌ومیر این بیماری بسیار بالاست، تشخیص به‌موقع برای درمان و پیش‌آگهی بیماری از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشد.

مواد و روش کار: به منظور بررسی ارتباط تشخیص به‌موقع و سریع و پیش‌آگهی بیماری، در دو فصل بهار و تابستان تعداد ۸۰ قلاده سگ که دارای علائم بالینی مشکوک به بیماری پاروویروس سگ‌ها شامل اسهال خونی، استفراغ، بی‌حالی و افسردگی شدید بودند، مورد بررسی قرار گرفتند. تمام سگ‌ها مورد ارزیابی بالینی و آزمایشگاهی قرار گرفتند و برای تمام ۸۰ نمونه تست تشخیصی سریع و آزمایش کامل CBC انجام شد.

نتایج و بحث: از این میان تنها ۵۰ سگ در آزمایش کیت سریع تشخیص پاروویروس حضور ویروس را نشان دادند. از میان ۸۰ سگ ۷۱ قلاده دچار لکوپنی (کمتر از $4 \times 10^9/l$) شدید بودند که ۲۱ مورد آن از ۳۰ نمونه‌ای بود که کیت آن‌ها منفی شده بود. همچنین سگ‌هایی که کیت آن‌ها منفی شده بود علائم را به صورت واضح و شدید نداشتند ولی ۲۱ مورد دچار لکوپنی شدید بودند. ضمناً ۹ مورد دیگر هم چند روز بعد لکوپنی را نشان دادند و علائم بالینی آن‌ها تشدید شد. از میان ۸۰ قلاده سگ مورد بررسی ۲۵ مورد با وجود انجام درمان‌های رایج حمایتی تلف شدند که سگ‌هایی بودند که لکوسیت‌های آنها کمتر از $2 \times 10^9/l$ بود. با وجود اینکه استفاده از کیت‌های سریع تشخیص پاروویروس سگ روش سریع، ارزان و دقیقی برای تشخیص این بیماری هستند ولی هرگز برای بررسی روند درمان و پیش‌آگهی حیوان مناسب نیستند. با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان این نتیجه را گرفت که انجام آزمایش CBC برای تشخیص بیماری و همچنین بررسی روند درمان و تعیین پیش‌آگهی بیماری مناسب‌تر است و انجام آن در کنار استفاده از کیت‌های تشخیصی اهمیت بالایی دارد.

واژه‌های کلیدی: پاروویروس، سگ، لکوپنی، کیت ایمنوکروماتوگرافی

مطالعه تاثیر عصاره گیاهی پونه کوهی در یک مدل زخم عفونی جراحی ناشی از استافیلوکوکوس اورئوس در رت

حمیدرضا مسلمی^{۱*}، کیوان جمشیدی^۲، علیرضا مخملباف^۳، خاطره کفشدوزان^۴

۱_ گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار ۲_ گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

۳_ دانش آموخته دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار؛ ۴- گروه میکروبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: hmoslemi@iau-garmsar.ac.ir - moslemi34@yahoo.com

مقدمه و هدف: عفونت زخم از معمولترین مشکلات بیماران متعاقب جراحی می‌باشد که بطور مشخص می‌تواند زمان التیام و در پی آن زمان بستری شدن بیمار و استرس‌ها و هزینه‌های ناشی از آن را افزایش دهد. استافیلوکوکوس اورئوس معمولترین عامل ایجادکننده زخم عفونی متعاقب جراحی می‌باشد. با توجه به محدودیت‌های استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها و هشدار سازمان‌های جهانی مبنی بر کاهش و حتی عدم استفاده از آنها، مطالعه بر روی گیاهان دارویی و استفاده بالینی از آنها مورد توجه قرار گرفته است. بنابراین مطالعه حاضر به منظور بررسی اثرات عصاره پونه کوهی در ترمیم زخم عفونی ناشی از استاف اورئوس در مدل حیوانی رت انجام گرفت.

مواد و روش کار: در این تحقیق تعداد ۲۰ سر موش صحرایی نر سفید تهیه و در ناحیه پشت و بین دو کتف، برشی دایره‌وار به قطر ۱/۵ سانتی‌متر ایجاد شده و پوست ناحیه مذکور همراه با بافت همبند زیرین آن تا رسیدن به عضله کاملاً جدا گردید. جهت عفونی نمودن زخم‌ها، پس از گذشت ۲۴ ساعت از ایجاد زخم، در تمامی موش‌ها، ۵-۶ قطره از باکتری با رقت 10^4 cfu/ml در محل زخم تلقیح گردید. در گروه آزمایش، ۴ ساعت پس از تلقیح باکتری، سطح ضایعه کاملاً با عصاره پونه کوهی آغشته گردید و سپس بصورت روزانه تا روز شانزدهم، سطح ضایعه کاملاً با این عصاره آغشته می‌شد. اما در گروه شاهد، هیچ‌گونه تیماری بر روی زخم‌ها انجام نشد. سپس در روزهای ۵، ۱۰ و ۱۶ از محل زخمها نمونه برداری شده و روند التیام در سه فاز التهاب، گرانولاسیون و تشکیل ماتریکس مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج و بحث: نتایج این مطالعه اختلاف معنی‌داری را در روند ترمیم زخم بین دو گروه درمانی و کنترل نشان داد. بطوریکه در گروه درمانی، تفاوت معنی‌داری در تسریع التیام زخم و کاهش میزان باکتری پس از دوره آزمایش نسبت به گروه کنترل مشاهده گردید. آنالیز این گیاه نشان داد، کارواکرول و تیمول از ترکیبات اصلی پونه کوهی بوده که دارای خاصیت ضد میکروبی می‌باشند. بنابراین، تسریع التیام در گروه درمانی را می‌توان در ارتباط با اثرات ضد باکتریایی ترکیبات موجود در آن دانست. در نتیجه می‌توان بیان داشت که، عصاره حاصل از این گیاه از طریق مهار رشد باکتری استافیلوکوکوس اورئوس می‌تواند باعث تسریع التیام در زخم عفونی شده با این باکتری در مدل حیوانی موش صحرایی گردد.

واژه‌های کلیدی: فاکتورهای التیام، زخم عفونی، استافیلوکوکوس اورئوس، پونه کوهی